روزنامه شرق

سال سوم ■ شماره ۸۲۴ ■ چهارشنبه ۱۱ مرداد ۱۳۸۵ ■ ۷ رجب ۱۴۲۷ ■ ۲ آگوست ۲۰۰۶

۳۲ صفحه ■ به همراه ۱۶ صفحه نیازمندی های شرق ویژه استان های تهران، قزوین و قم ■ ۱۵۰ تومان

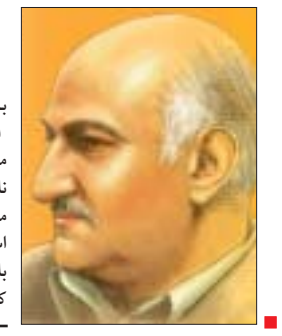

تعدیل را بازنشسته کردند

چهار صفحه جشن نامه دکتر محمد طبیبیان

به استناد ماده ۲ قانون اصلاح مقررات بازنشستگی از تاریخ ۱۳۸۵/۵/۱ تا ۱۳۸۶/۷/۱ با مرخصی استحقاقی ذخیره شما موافقت می شود و از تاریخ ۱۳۸۶/۷/۱ به افتخار بازنشستگی نائل می شوید. حکم برقراری حقوق بازنشستگی پس از پایان ایام مرخصی برابر مقررات مربوط از سوی اداره کل سازمان بازنشستگی استان تهران صادر و ابلاغ خواهد شد... به این ترتیب دومینوی بازنشستگی کارشناسان عالی رتبه سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به دکتر سیدمحمد طبیبیان...

صفحه های ۱۱ تا ۱۴

پاسخی به رنجنامه

نامه دفتر هاشمی رفسنجانی به طلبه ها

دفتر حجت الاسلام والمسلمین هاشمی رفسنجانی، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام، در نامه ای خطاب به طلبه های حوزه های علمیه سراسر کشور به بیان مطالبی تحت عنوان «درد دل ها با آنان» پرداخت. به گزارش ایسنا، دفتر هاشمی رفسنجانی در این نامه که به امضای محسن هاشمی رسیده است به برخی از سئوالات درباره ولایت فقیه، شورای رهبری، شایعات مربوط به مسائل اقتصادی، برابری حقوق زن و مرد و مرکز تحقیقات استراتژیک پاسخ داده است...

صفحه ۴

تیترها

رئیس کمیسیون سیاست خارجی مجلس خبر داد:

احتمال تصمیم های تازه شورای عالی امنیت ملی در مورد پرونده هسته ای

صفحه ۲

حمایت سران احزاب از مقاومت لبنان

صفحه ۲

برگزاری سومین مجمع انجمن صنفی روزنامه نگاران منعی ندارد

صفحه ۳۱

بازار دیروز	
یک گرم طلای ۱۸ عیار	۱۴۱۹۰ تومان
سکه تمام بهار «طرح جدید»	۱۴۴۰۰۰ تومان
نیم سکه	۷۳۰۰۰ تومان
دلار	۹۲۰ تومان
یورو	۱۱۷۴ تومان
شاخص کل بورس تهران	۹۰۹۷/۷

فیشر در پاسخ به شرق به طرفین پرونده هسته ای پیشنهاد کرد

دو گام به عقب

گروه سیاسی، احسان ابطحی: یوشکا فیشر وزیر خارجه و رهبر پیشین حزب سبز های آلمان دیروز مهمان مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام بود تا در میز گردی به نام «روابط ایران و اروپا» سخنرانی کند. سالن طبقه نهم ساختمان شیشه ای و آبی رنگ مرکز تحقیقات استراتژیک محلی بود که شماری از دیپلمات های اثرگذار و نام آشنای سال های نه چندان دور گردهم آمده بودند تا عقاید خود را در مورد آینده روابط ایران و اروپا مطرح کنند. شاید از این منظر می شد کلکسیونی از دیپلمات های مشهوری را دید که امروز یا مسئولیتی ندارند، یا به کارهای تحقیقاتی و علمی مشغولند: حسین موسویان مسئول سابق تیم مذاکره کننده هسته ای و سفیر پیشین ایران در آلمان، محمدحسین عادلی سفیر پیشین ایران در انگلیس، صادق خرازی سفیر سابق ایران در فرانسه، مرتضی الویری سفیر پیشین ایران در اسپانیا، سیروس ناصری از اعضای تیم سابق مذاکرات هسته ای، محمود واعظی معاون پژوهش های خارجی مرکز تحقیقات استراتژیک و زمانی نیا ازجمله این دیپلمات ها بودند.

در این میز گرد سفرای آلمان، ایتالیا و انگلیس و کاردار فرانسه- در غیاب سفیر این کشور- نیز حضور داشتند. اما دیروز گویا یافتن یوشکا فیشر کار آسانی نبود. اگرچه برای شرکت در این مراسم از خبرنگاران و عکاسان روزنامه شرق دعوت شده بود، اما به ناگهان اعلام شد که این میزگرد پشت درهای بسته و بدون حضور خبرنگاران برگزار می شود و عکاسان تنها اجازه یافتند برای مدتی کوتاه- حدود ۱۵ دقیقه- از مراسم عکس بگیرند تا لااقل دست خالی بازنگردند. با این حال بخش مطبوعاتی سفارت آلمان متن کامل سخنان فیشر را به زبان انگلیسی به طور اختصاصی به دفتر شرق ارسال کرد.

فیشر در این سخنرانی تاکید کرده است که روابط ایران و اروپا باید به سوی روابط استراتژیک برگردد. فیشر که به تازگی و بنابر اعلام دانشگاه پرینتسون ایالات متحده به مدت یک سال در این دانشگاه اقتصاد سیاسی درس خواهد داد و باز هم بنابر اعلام این دانشگاه جدیداً به عضویت شورای روابط خارجی ایالات متحده هم درآمده است، در سخنان خود در مورد قطعنامه ۱۶۹۶ شورای امنیت که روز دوشنبه علیه ایران به تصویب رسید، گفت: بهتر است دامنه تشنج از این مرز عبور نکند و هرچه سریع تر مذاکرات فنی در چند فاز آغاز گردد تا فرصت توافق مرضی الطرفین از دست نرود.

وزیر خارجه پیشین آلمان که در دو سال آخر مسئولیتش به طور مستقیم در مورد موضوع هسته ای ایران با طرف ایرانی مذاکره می کرد با بیان این که به مردم ایران حق می دهد در مورد حاکمیت و استقلال خود نگران باشند، چرا که تاریخ ایران مملو از دخالت ها و تجاوزات خارجی بوده است، بر همکاری ایران در مورد مسئله افغانستان و عراق و همکاری سازنده مثبت ایران صحه گذاشت و گفت: من می پذیرم که به نحو شایسته به این حسن نیت و همکاری ایران پاسخ مثبت داده نشد.

رهبر سابق حزب سبزهای آلمان در ادامه سخنان خود بر اهمیت ایران در منطقه خاورمیانه تاکید کرد و گفت: ایران قادر است در منطقه و جهان نقشی برجسته ایفا نماید و در زمینه صلح و ثبات منطقه ای نقش رهبر را ایفا کند.

فیشر با بیان این موضوع که روابط ایران و اروپا در حال حاضر به نقطه ای رسیده که باید تجدیدنظری اساسی در آن صورت گیرد، ادامه داد: «این جریان را باید به سوی روابط استراتژیک بازگرداند.»

■ ایران برنده بزرگ منطقه

وزیر خارجه سابق آلمان در ادامه سخنانش ضمن تاکید بر لزوم همکاری ایران با جامعه جهانی گفت: اگر ایران با جامعه جهانی همکاری کند برنده بزرگ منطقه خواهد بود و اگر اصول مورد درخواست جامعه جهانی را مورد توجه قرار دهد هیچ کشور و قدرتی در جهان حقوق مشروع ایران و اهمیت و نقش عظیم آن را در منطقه نادیده نخواهد گرفت.

■ اروپا حق ایران را پذیرفته است

یوشکا فیشر در ادامه گفت که اروپا حق بهره مندی ایران از انرژی صلح آمیز هسته ای را پذیرفته است: اروپا به این حق احترام می گذارد، اما عجله ایران برای ساخت تاسیسات آب سنگین اراک و غنی سازی بیش از ۳/۵ درصد موجب نگرانی است.

■ مشکل اعتماد است

وزیر خارجه سابق آلمان در فاصله سال های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۵ ضمن بیان این موضوع که مسئله هسته ای ایران، مسئله ای مورد اختلاف نیست تاکید کرد که مسئله تنها عدم اعتماد در این رابطه است، چرا که ایران بیش از ۱۰ سال دیگر به سوخت هسته ای احتیاج پیدا خواهد کرد.

فیشر ضمن تاکید بر این موضوع که هیچ کشوری منکر حق ایران در دستیابی به فناوری صلح آمیز هسته ای نیست و همه کشورهای اروپایی و غربی این حق را به رسمیت می شناسند گفت: در این میان صرفاً به اعتمادسازی نیاز است تا توازنی ایجاد گردد و اگر این اعتمادسازی انجام شود، امتیازات بزرگی هم در زمینه بهره مندی از انرژی صلح آمیز هسته ای و هم در سایر ابعاد سیاسی و اقتصادی نصیب ایران خواهد شد. فیشر همچنین در مورد نگرانی غربی ها گفت: نگرانی ما این است که اگر ایران به سلاح هسته ای مسلح شود سایر کشورهای منطقه از جمله ترکیه، عربستان سعودی و مصر برای دستیابی به این سلاح ها وارد مسابقه شده و منطقه مملو از تسلیحات اتمی گردد که این موضوع بی نهایت برای صلح و ثبات و امنیت خاورمیانه خطرناک خواهد بود. وی در ادامه تاکید کرد: ما خواستار همکاری و نه تقابل با ایران هستیم و همکاری ایران و اروپا به نفع صلح و ثبات و امنیت خاورمیانه و کل جهان خواهد بود.

■ تاکید بر آتش بس فوری و بازگشت اسرائیل به مرزهای ۶۷

یوشکا فیشر در بخش دیگری از سخنانش در مورد خاورمیانه هم گفت: فکر می کنم به شدت به آتش بس فوری نیازمندیم تا از خونریزی بیشتر و کشته شدن مردم بی گناه جلوگیری کنیم. وی در ادامه سخنانش تاکید کرد که صلح در خاورمیانه تنها در صورتی تحقق خواهد یافت که هم طرف های درگیر در مناقشه اسرائیل - فلسطینی ها و اسرائیل - اعراب به دولت های خود برای یافتن راه حلی مسالمت آمیز برای تعیین مرزها و سایر مناقشه ها پایبند باشند. فیشر در ادامه تاکید کرد: من قویاً بر این باورم که تنها دولت های اسرائیل و فلسطین، بر مبنای مرزهای سال ۱۹۶۷ می توانند صلح را در خاورمیانه برقرار کنند.

■ ملاقات فیشر با دبیر کل جبهه مشارکت

فیشر بعد از سخنانش در مرکز تحقیقات استراتژیک به دیدار محمدرضا خاتمی دبیر کل جبهه مشارکت اسلامی در محل این دفتر واقع در خیابان سمیه رفت. با این حال باز هم تلاش خبرنگار شرق برای ورود به جلسه بی نتیجه ماند اما انتظار ۷۵ دقیقه ای ما برای ملاقات با یوشکا فیشر و پرسیدن حداقل چند سئوال از او ثمربخش بود. و فیشر پس از ترک اتاق محل مذاکرات به سه سئوال شرق پاسخ گفت.

ادامه در صفحه ۲

پاسخ فیشر به سه سئوال شرق

■ آقای فیشر هدف شما از سفر به تهران در این مقطع زمانی چه بود؟

من در این شرایط پیچیده به تهران دعوت شدم تا در مورد مسائل دوجانبه مذاکره کنم. سفر من به تهران تاکنون سفر بسیار خوب و مثبتی بوده است.

■ پیش بینی شما از آینده موضوع هسته ای ایران با توجه به تصویب قطعنامه علیه ایران در روز دوشنبه چیست؟

من امیدوارم که هر دو طرف این هوشیاری را داشته باشند که گامی به عقب بروند و مذاکرات را آغاز کنند. چرا که من بر این باورم پیشنهاد ۶ کشور [آلمان، فرانسه، انگلیس، چین، روسیه و آمریکا]، پیشنهاد بسیار خوبی است.

■ آقای فیشر نظر شما در مورد بحران کنونی خاورمیانه و راه حل آن چیست؟

من امیدوارم که هر چه سریع تر در منطقه آتش بس برقرار و از خونریزی های بیشتر جلوگیری شود. پس از آن باید راهی برای بازگشت به مذاکرات سیاسی و آرام کردن بحران یافت.

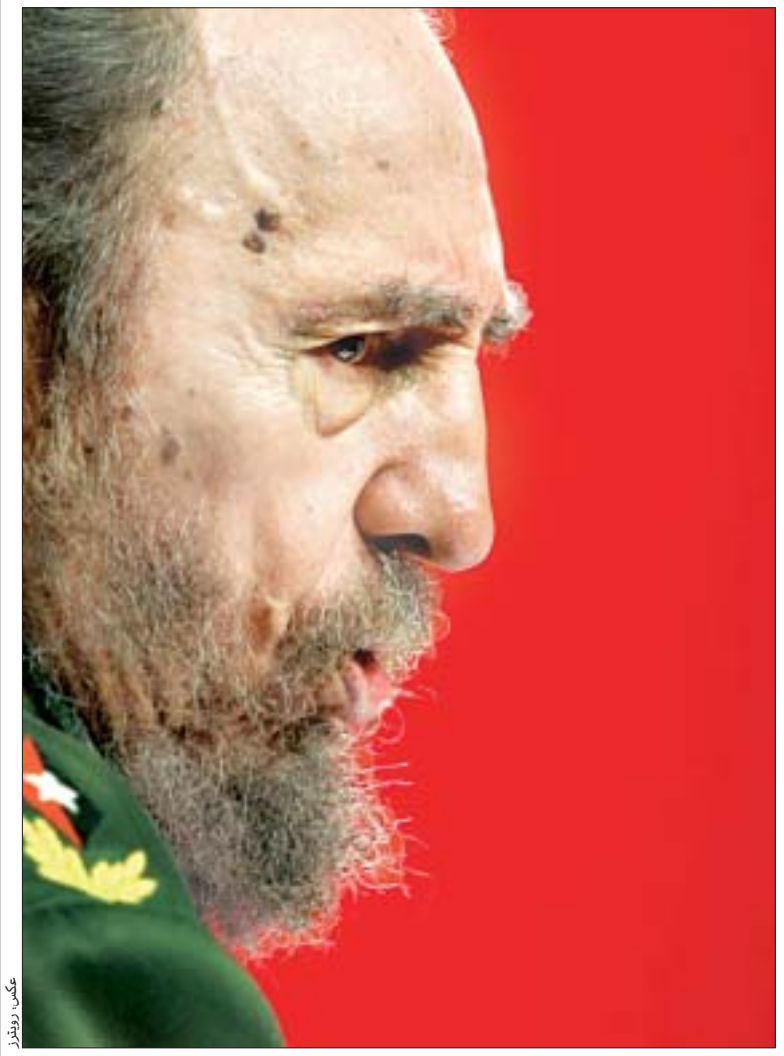

عکس: رویترز

انتقال قدرت در کوبا

کاسترو جانشین کاسترو

گروه بین الملل: برای نخستین بار پس از سال ۱۹۵۹ فیدل کاسترو - رهبر کوبا- دوشنبه شب به دلیل مشکلات جسمانی موقتاً قدرت را به برادر کوچکترش رائول که هم اکنون وزیر دفاع است واگذار کرد. کاسترو که کمتر از دو هفته دیگر ۸۰ساله می شود در نامه ای که توسط منشی اش از تلویزیون دولتی این کشور خوانده شد نوشته است: «روزها و شب های سرشار از کار و بدون استراحت باعث شده فشار روحی فراوانی به من وارد شود. این مسئله مشکلات داخلی و خونریزی شدید دستگاه گوارشی ام را به همراه داشته و مرا مجبور کرده است تن به عمل جراحی پیچیده ای بدهم.» در این نامه که کارلوس والنسیاگا به طور زنده قرائت کرد سفر اخیر کاسترو به آرژانتین و فعالیت های زیاد او عامل این فشار روحی اعلام شده است. او همچنین نوشته: «این جراحی مرا به استراحتی چند هفته ای مجبور می کند و باید از همه مسئولیت ها و وظایفم به دور باشم. تمامی این مشکلات جسمانی در رادیوگرافی ها و آندوسکوپی ها رویت شده اند.» بنابراین فیدل تمامی اختیاراتش را به مرد شماره دو و جانشین احتمالی اش رائول کاسترو ۷۵ساله محول کرد. کاسترو در ۴۷ سال حضور در راس قدرت کشورش هرگز قدرت را به کسی واگذار نکرده بود. روز ۲۰ اکتبر سال ۲۰۰۴ نیز زمانی که او در سانتاکلارا و بر سر مزار چه گوارا مشغول سخنرانی بود به زمین افتاد. این سقوط که گفته می شود در جریان آن زانوی چپ کاسترو از هشت نقطه شکست و بازوی راستش نیز مو برداشت به هیچ وجه رهبر کوبا را از مسئولیت هایش دور نکرد. نکته جالب تر اینکه او در هر شرایطی خودش بیانیه های مربوط به وضعیت جسمی اش در روزها و ساعات آتی را قرائت می کرد.

به هر حال این طور که مشخص است رائول به مدت چند هفته به طور همزمان دبیر اول حزب کمونیست، فرمانده نیروهای مسلح انقلابی و رئیس شورای دولتی خواهد بود. رائول که برخلاف برادرش مرد سایه است از ابتدای انقلاب کوبا همواره مراقب سلامتی برادرش و همچنین حفظ این انقلاب است. اما مسئولیت ادامه برنامه ملی و بین المللی بهداشت عمومی کوبا به طور موقت به وزیر بهداشت سپرده شده است. آموزش نیز که از دیگر اولویت های دولت کاسترو است به دو وزیر مسئول به نام های خوسه ره ماچادو ونتورا و استبان لاسو هرناندس سپرده شده است که هر دو عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست هستند. در نهایت برنامه «انقلاب انرژی» که هم اکنون در جریان است به کارلوس لاخه داویلا سپرده شده که او نیز عضو همین دفتر و دبیر اجرایی شورای وزرا است. رهبر کوبا همچنین درخواست کرده جشن ۸۰سالگی اش که قرار بود روز ۱۳ اوت برگزار شود به روز دوم اوت موکول شود. این تاریخ سالگرد تاسیس ارتش انقلابی کوبا است.

■ واقعیت چیست

طبق اعلام رسمی پزشکان کاسترو از خونریزی معده و روده رنج می برد که از استرس زیاد و فعالیت های بی اندازه او در سفر به آرژانتین و دیدار از خانه کودکی چه گوارا ناشی شده است. اما آنچه به طور غیررسمی به گوش می رسد حاکی از این است که کاسترو از سال ۱۹۹۷ واقعاً بیمار است. فیدل کاسترو در سال ۱۹۸۵ سیگار را به خاطر سلامتی ترک کرد. در سال ۱۹۹۴ در مطبوعات خارجی خبر بیماری شدید و بحران قلبی و مغزی او درج شد و در سال ۱۹۹۷ درحالی که باران می بارید در یک سخنرانی عمومی سعی کرد به شایعات پایان دهد. سال ۱۹۹۸ الیزابت تروخیو کوبایی اعلام کرد پیش از اینکه به اپوزیسیون بپیوندد کاسترو را تحت مداوا داشته و او از بیماری مهلکی در رنج است.

ادامه در صفحه ۳۱

سرمقاله

پیرمرد و قدرت

دکتر حسین دهشیار

فیدل کاسترو، «چهره و کلام اول» در کوبا از روز دوشنبه اختیارات را به برادر خود رائول کاسترو واگذار کرد. او که در اول ژانویه سال ۱۹۵۹ موفق به سرنگونی رژیم مطلقه باتیستا گردید، امروزه برای بیش از ۷۰ درصد از مردم کوبا تنها «فرد اولی» بوده است که آنها تجربه کرده اند. اگر «پیرمرد و دریا» نوشته ارنست همینگوی تلخی حیات توده ها را به تصویر کشید، واقعیت «پیرمرد و قدرت» امروزه در کوبا تصویرگر کاستی های شخصیتی و بنیادی انسان ها و بالاخص صاحبان قدرت است. آنچه کاسترو را در سال ۱۹۵۳ به سوی دست یازی به اولین حمله مسلحانه علیه رژیم و به دنبال آن روانه شدن به زندان سوق داد آزردگی برآمده از مشاهده زندگی حقارت بار مردم بود. کاسترو با توسل به میل به عدالت و میل به آزادی که جزء سرشت طبیعی انسان ها است موفق به مسلح نمودن توده ها به اراده برای دگرگونی و توفیق به خلع سلاح رژیم حاکم از اراده برای تداوم قدرت شد. آنچه مردم کوبا را به حمایت از تلاش او برای سرنگونی سیستم غیرانسانی حاکم واداشت این یقین و باور بود که کاسترو در جهت ارتقای شغلی نیست که به قیام همت گماشته است بلکه خواست او برای ارتقای معنوی در کنار بهبود وضعیت اقتصادی است که تعیین کننده بوده است. انقلاب کوبا به این دلیل به پیروزی نایل شد که براساس تعریف کیفیت حیات مردم در جامعه شکل گرفت. تعریفی که کاسترو ارائه داد، تائید نظری و تئوریک واقعیتی بود که توده ها به طور روزمره آن را تجربه می کردند. تقبیح فقدان عدالت اجتماعی، نفی فقر اقتصادی و انکار حاکمیت فردی به وسیله کاسترو بود که مردم را به سوی او کشاند. او به نقد واقعیات پرداخت و گزندگی آن را برای مردم شرح داد و توصیف کرد. مردم با درک و آگاهی به اینکه چه زندگی غیرانسانی ای را تجربه می کنند به خیابان ها ریختند و به امید فصلی نو در حیات خود کاسترو را در سریر قدرت قرار دادند. آنچه کاسترو را به سوی قدرت سوق داد میل او به متحول ساختن اجتماع و دغدغه او درخصوص غیرانسانی بودن حیات در کوبا بود. اما آنچه امروز او را در سن هشتادسالگی علاقه مند به تداوم حضور در قدرت می کند «شیفتگی به قدرت» است. اینکه بعد از ۴۷ سال همچنان یک نفر حاکم است بازتاب ماهیت فاسدکننده قدرت است. اگر ارتقای معنوی و اقتصادی مردم کوبا انقلاب را شکل داد و کاسترو را به قدرت رساند امروز، پرواضح است که میل به قدرت او را خواستار تداوم حضور در بالاترین سطح ساخته است. کاسترو با تعریف حیات داخلی مردم را به سوی دعوت از او برای کسب قدرت سوق داد در حالی که امروزه با تعریف یک دشمن خارجی است که او خود را شایسته تداوم قدرت نشان می دهد. مردم کوبا در دهه ۱۹۵۰ تلخی حیات را تجربه کردند و کاسترو با تایید تلخی حیات آنان برای حرکت خود مشروعیت یافت. امروزه او با ترسیم تجربه برای مردم کوبا در خصوص دشمن بیرونی خود را مستحق حفظ قدرت می داند. او برای توجیه خود فضای بیرونی را به درونی ترجیح داده است چرا که ترسیم واقعیات فضای داخلی مشروعیت زدایی را به دنبال دارد. انسان کامل نیست و انسان هایی که در سریر قدرت هستند استعداد وسیع تری برای نشان دادن ضعف های انسانی به لحاظ حجم امکانات را دارا هستند. اینکه بعد از گذشت بیش از چهاردهه هیچ کس این شایستگی را نیافته است که به بالاترین مقام در کشور دست یابد خود نشانه انحطاط انسانی و از بین رفتن تمامی خصایل آزادمنشی در جامعه است. در مدت ۱۰۴ سالی که کوبا استقلال را تجربه کرده است کاسترو برای مدت ۴۷ سال در قدرت بوده است که این خود نشان دهنده این واقعیت تلخ ولیکن همیشه حاضر است که قدرت بری از نظارت اخلاقی و نظارت قانون اساسی در نهایت انسان ستیز است و خصلت های نیکوی بشری را به سخره می گیرد. قدرت بدون محدودیت، در بین مردم ترس ایجاد می کند و انسانی که می ترسد، برای تمکین استعداد فراوان دارد. فیدل کاسترو به همان مسیری گام گذاشت که در تقبیح آن به قیام دست زد. او قدرت باتیستا را تمامیت خواه یافت و بدین روی آن را غیرانسانی دانست. او در راستای تحول به پا خاست اما در برابر جذابیت قدرت استواری را که در برابر باتیستا نشان داد نتوانست به نمایش بگذارد. دولتمردانی اعتبار اخلاقی می یابند که ارزش های فرهنگی مردم خود را دچار دگرگونی کیفی ساخته اند حتی اگر این تحول به معنای کاهش قدرت آنان باشد. آنچه دولتمرد را از سیاستمدار متمایز می کند، اراده و میل او به پراکندن قدرت و تبدیل قدرت به یک وسیله است. کاسترو انباشت قدرت را تاب نیاورد و تداوم و حفظ قدرت، شکل دهنده قاطع چشم اندازها گردید. نلسون ماندلا در آفریقای جنوبی قدرت را سوار شد در حالی که در کوبا شاهد نهایتی متفاوت هستیم و به همین روی با وجود بیماری، فیدل کاسترو تا زمان بازیابی سلامت رهبری حزب کمونیست و نیروهای مسلح را به برادر خود انتقال داد.

گاه شمار تاریخ صد ساله ایران

از ۱۴ مرداد ۱۲۸۵ تا ۱۴ مرداد ۱۳۸۵
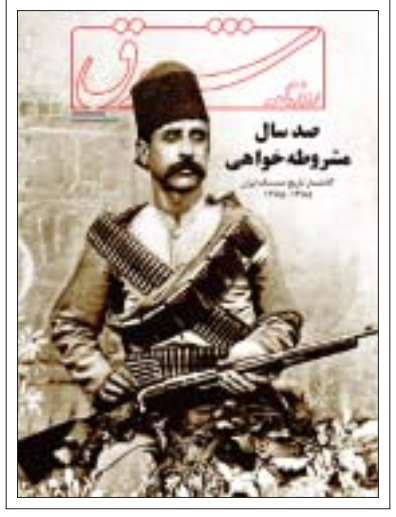
هفته آینده منتشر می شود